

Wychodzi dwa razy dziennie

z wyjątkiem niedziel
cena o godz. 7 1/2 i popołudniu o godz. 3.

Prenumerata we Lwowie:

miesięczna 1 zł 30 ct
z dwukrotną do domu 1 „ 39 „

Prenumerata na prowincyi:

miesięczna 1 zł 40 ct
z dwukrotną do domu 1 „ 49 „

Prenumerata w zagranicą:

miesięczna 1 zł 50 ct
z dwukrotną do domu 1 „ 59 „

SŁOWO POLSKIE

Wydanie poranne.

Prenumerata

w Niemczech 1 zł. 60 ct
w innych krajach 2 „

ogłoszenia

za jeden wiersz pierwszy albo jego powiększe 10 ct

Numer pojedynczy:

wydania rannego 3 ct 3 ct
wieczornego 2 „ 4 „
oba wydania razem 4 „ 6 „

Rękopisów Redakcyja nie zwraca.

Nakładem Spółki wydawniczej we Lwowie, Stow. zar. z ogr. poręką. WYDAWCA: STANISŁAW SZCZEPANOWSKI. Adres „Słowa Polskiego“: Lwów, ul. Karola Ludwika 13, Telefonu Nr. 402.

Lwów, 12 października.

Zanotowane przez nas jeszcze wczoraj wystąpienie p. Lloyda wywołano żywą reakcją *Nowej Prasy*. P. Lloyda oświadczył, że Węgry nigdy nie dopuszczą do zastosowania „hincznego paragrafu konieczności” konstytucji austriackiej do spraw wspaniałych i nie zgodzą się żadną miarą na rokowania z Austrią, zakapturowaną absolutyzmem Węgry — według *Pester Lloyd* — stają na gruncie sankcji pragmatycznej i nie zgodzą się na próby, któreby jej zasady przewiodły zauryzły w błąd politycznej dekadencji. Wywód cały kończy się groźbą na nutę, że za Litawą w razie potrzeby będą się umieli sami rzucić, bez współdziałania drugiej połowy monarchii.

Jeżeli się zważy, że *Pester Lloyd* jest organem inspirowanym przez ministerstwo spraw zewnętrznych — to enuncjacyi tej trzeba przypisać znaczenie pierwszorzędne w dobie obecnej przełomowej sytuacji w Austrii. Gdy tu się wszystko chwile, ulga gorączkowej, żywiołowej prawie ewolucyi, której jutra przewidzieć nie podobna, wynajdują w Budapeszcie formuły, mając na opak wywrócić historyczną pod-lawę unii realnej, stworzonej ugodą w 1867 r.

Mówi się zatem, że nadal armia i sprawy zagraniczne będą figurować w spólną firmę, natomiast jednak Węgry same oznaczają, ile mają rzucić z swojej kasy na wojsko i reprezentacyi dyplomatycznej. To naturalnie już nie unia realna, lecz jej żywe zaprzeczenie: unia personalna. Słusznie wywodzi też *Nova Pressa*, że wspólne sprawy które nie są wspólnie traktowane, zakrawają na dziwniejszy parados. *Nova Pressa* przypomina anegdotkę, osnutą na tle życia małżeńskiego. Żona prosi męża, aby pojechał i niechciał krzyżować dziecko. Mąż się zachnął i niechciał wykonać życzenia. Kobieta przypomina mu, że dziecko i do niego należy. Wówczas razec biedny mąż, który znał nie był panem: kołczył się z częścią swą, ja pozwolę mu krzyżować. W dalszym ciągu zwraca *N. Freie Presse* uwagę, że Węgry, chcąc sobie wziąć monopol na decydowanie o słońcu samych nawet w tych kierunkach życia politycznego, które wkraczają w dziedzinę spraw wspólnych, mogłyby porobić *conto corrente* z ogromną niekorzyścią dla Austrii. Kto by im mógł zabronić chwalebnej o zędości, gdyby zechcieli, przyczynić się tylko trzydziestoma procentami do wspólnych wydatków lub nawet mniejszą kwotą?

Kto jednak nadpłaci?... Zakusy takie miałyby chyba na celu stworzenie własnej siły zbrojnej i odwołanie jej od dzielnicy wspólnej armii Ugodą z 1867 r. jest budowa granitową na żelaznych stawianych fundamentach. Wyrwać z niej jeden kamień, a cały gmach stoczy się ku przepaści. Rząd węgierski za warł bieżącej zimy kompromis z opozycją, i zobowiązał się Sejmowi przedłożyć tylko takie prowizoryum ugodowe, którego konstytucyjne przyjęcie zapewnione byłoby w Austrii. Gdyby zatem ministerstwo Baniwego zrobiło nagłe istnie arystowski skok i własne przyrzeczenie wniwecz obróciło, starając się przed Sejmem wystąpić pod hasłem „Węgry dla siebie”, dałoby w rękę brzoń opozycji i pedałoby tylko w edę na jej młyn. Jeżeli się zachęcało istotnie Węgom decydować samodzielnie o obowiązkach swoich względem wspólnych spraw monarchii, toby byli najważniejszymi pionierami do utworzenia drogi absolutyzmu w Austrii.

Powinni jednak zwrócić uwagę, że karta może się obrócić i że także w Austrii mógłby się znaleźć parlament, któryby dopomógł rządowi węgierskiemu do zwalczania konstytucyi i postawienia na jej gruzach autokracji. Słusznie już powiedziano: koniec winny dzieło. Da się to zastosować do *Nova Freie Presse*, która wypuściwszy z kolezanu bardzo zresztą trafnie i celne ostrzały przeciw węgierskim spekulantom i kronjrystom z *Pester Lloyd*, ciesze w rezultacie kolki na ulubionym swoim kopciuszku hr. Badeniu. Niech tylko ustąpi, a sprawa prowizoryum ugodowego będzie zwykłą banką mydlaną, którą byle kto potrafi puścić. Zaisze walka *Nova Presse* z *Pester Lloyd*em jest bestki między dwoma liberalnymi syamski braciśkami, którzy się na chwile rozszli.

Szkoda tylko, że ta *Nova Pressa* nawarzyła piwa, którego nie chce teraz pić. Już dziś, rozogniała instynkta w Budapeszcie, chce budować zamki z lodu. Teraz sama lęka się własnego dzieła i trąbi desperacko na owrót.

Rada państwa.

(Telegramy „Słowa Polskiego“).

Wiedeń 13 października. (Z Izby posłów). Rząd przedłożył wczorajszemu posiedzeniu prowizoryum ugodowe, dalej przedłożenia o podatku od sprzedaży cukru i o podatku transportowym, projekt ustawy co do przedmiotów użyteczności publicznej, proj. ust. o kartelach co do należności sądowych, co do podatku gruntowego i katastru, co do uwolnienia od podatku nowych budowli, mianowicie koszar i Franciszka Józefa w Wiedniu i Celowcu, w sprawie ulg należyściowych dla pożyczek w Czechach i Lublanie, w morawskiej Ostrawie, w Warnsdorfu, Bozen i Meranie. Materiały do pracy było przeto dosyć. Czy wszystkie te przedłożenia jeszcze w ciągu sesyi oczekają się pierwszego czytania,

to zależy od tego, jakie stanowisko zajmie wobec nich robiąca obstrukcyę mniejszość.

Przebieg wczorajszego posiedzenia był stosunkowo spokojny. Rozprawę nad przedłożeniami o ulżeniu nędzy prowadzono dalej i nareszcie ukończono.

Imieniem rządu przemawiał szef sekcyi Rosy, zbijając zarzuty, podniesione przeciw akcyi wszczętej przez rząd dla zaradzenia nędzy i przeciw zachowaniu się władz rządowych, w szczególności w Czechach. Mowca przerzekł w swem przemówieniu, że wnioski w sprawie regulacyi rzek będą wzięte pod rozważenie w odnośnych ministerstwach zaraz po załatwieniu mniejszych przedłożeń rządowych i że skutkiem tego, projektowana akcyja regulacyi rzek i dzikich potoków odpowie wypowiedzianym życzeniom posłów, na pożytek i dla ochrony tak ciężko dziś dotkniętej ludności, na chwałę Austrii i jej państwowego i autonomicznego zarządu (oklaski).

Schlesinger: A co słychać z ludowymi skrytami dłużnymi? (wesołość).

P. Troll (Niższa Austria) twierdzi, że suma prelininowana dla Niższej Austrii jest odczerstem.

P. Schuecker powiada, że przedłożenie rządowe jest tylko powierzchniowe i że ono robi takie wrażenie, jak gdyby rząd sam cierpił nędzę. W przedłożeniu wstawiono 225,000, które rz d wedle upodobania będzie mógł rozdzielić.

Z tego będą znowu rozdane wynagrodzenia za pilność i dobre obyczaje, a część tej kwoty powędruje do Galicji.

P. Haber rządzi absolutnie według reguły: *divide et impera*.

Przemawiali jeszcze hr. Skribersky, Przystie, Pommer, Kaftan, p. omem Barwiński postawił wniosek zamknięcia rozprawy (niepokój na lewicy).

Na wniosek Funk ego głosowano nad tem imiennie.

Zamknięcie rozprawy uchwalono 162 głosami przeciw 94.

Generalnym mową *contra* wybrany Hofmann, *pro* Eugeniusz Abrahamowicz. Przemawia Eugeniusz Abrahamowicz i w dłuższej, znakomitej pod względem retorycznym, okłaskami przyjętej mowie podnosi, że jest obowiązkiem przedstawicieli kraju koronnego, Galicji, już przy pierwszym czytaniu zabrać głos, gdyż tam bieda i nędza państwa w więcej aniżeli 36 okręgach z ludnością przeszło trzech milionów. Z pewnością w całej Galicji wypadły zbiory poniżej średniej miary, a całe dystrykty doznały co do zbioru zupełnej klęski. Ustawienie deszcz spowodował powódzie, i nieurodzaj i przeszklone zasiewom letnim. To też w wielu miejscach będzie trudno o zarobek, gdyż zły rezultat żniw przyniósł szkodę właścicielom, a nie oszczędził też właścicielom większych posiadłości.

W większych gospodarstwach będą prace musiały być ograniczone. Webec wrogich głośno w rodzaju *Nova Presse* co do mowy p. Gniewosza, uważa mowca za stosowne sprzeciwować następujące zdania: Nie chcemy żadnych podarunków; żądamy przelisywicya robot publicznych dla polepszenia płacy robotników; żądamy obfitej, bezprocentowej, bezwrotnej pożyczki. Galicya w przeciągu lat 30 otrzymała w zwrotnych pożyczkach trzy miliony osm kór ośmdziesiąt trzy tysięcy zł., dotychczas zwróciła dwa miliony siedemset ośmdziesiąt dwa tysiące. Wskutek tego pozostało dłużną milion sto trzy tysiące, a zapłaconych rat tylko 33,000. Nie można przeto temu krajowi zarzucić, iż jest złym płatnikiem. Mowca domaga się nietylko odpisania, ale nawet zastysowania poboru wszelkich podatków w okolicach nawiedzonych klęskami elementarnymi (oklaski na prawicy). Na tem koniece dyskusyi nad przedłożeniami o zaradzeniu nędzy.

Przedłożenie rządowe przekazano komisji budżetowej.

Z porządku dziennego mają nastąpić wybory do komisji budżetowej, legitymacyjnej, i dla nietykalności poselskiej.

Posel Schonerer wnosi, aby wybory do każdej z tych komisji przeprowadzić imiennie, ale ten obstrukcyjny wniosek nie zyskuje nawet poparcia i upada skutkiem tego wśród ogólnego śmiechu w Izbie.

Wioprezzydent Abrahamowicz odpowiada na interpelacyę Russa, że materiały dotyczące rokowań deputacyi kwotowej będą jutro rozdane.

Koniec posiedzenia o godzinie 5-jej po południu.

Następne posiedzenie jutro: na porządku dziennym wnioski w sprawie postawienia ministrów w stan oskarżenia.

Wiedeń, 13 października. Nowy podatek od sprzedaży cukru motywuje rząd konieczną potrzebą podwyższenia dochodów państwowych. Rząd wypracował dokładny plan finansowy oparty na tle odnowienia ugody, który co prawda okazuje się niemożliwym do wykonania na przyszły rok. Wobec tego rząd na rok 1897-98 stawia osobne obliczenie. W roku 1898 pokryte mają zostać wydatki na podwyższenie płac urzędników, służby państwowej, kleru, na polepszenie płac straży skarbowej w czasie podróży i na zabezpieczenie na starość dla dyurnistów — na co potrzeba wogóle 18,450,000 zł.

Na pokrycie tego wydatku byłyby do dyspozycyi: podatek transportowy w minimalnej ilości w pierwszym roku 7,500,000 zł., podatek od sprzedaży cukru 15,000,000 — razem 22,500,000; zostaloby zatem 4 miliony zł. nadwyżki.

Wiedeń, 12 października. Rząd motywuje swe przedłożenie o podatku transportowym mniej więcej jak następuje: Względny nieodolny finansowy konieczności zmuszają do chwycenia się tego, co w wielu krajach już istnieje. I tak we Francyi wynosił podatek transportowy do roku 192 — 23 2/10, w ostatnich jednak latach został zmniejszony do 13 2/10.

We Włoszech ściągają podatek transportowy — tak w osobowym jak i w towarowym ruchu — wynoszący 13 od sta, a w zwyczajnym ruchu towarowym 2 od sta.

W Anglii podatek ten wynosi 5 od sta w zwyczajnym transporcie osobowym, a 2 od sta przy transporcie na poręczach miejskich.

Rosya ustanowiła jednolity podatek transportowy o 15 procentach.

Na Węgrzech ustanowiono podatek, który wynosi 15 od sta za ruch osobowy, 7 od sta za przesyłki nagłe (Eilgut) i 5 od sta za towarowe przesyłki.

Wobec publiczności podatek transportowy ma to samo znaczenie, co każda podniesienie taryfy.

Innymi są skutki podatku transportowego dla skarbu państwa. Podatek transportowy ma nad jednostronnem podwyższeniem taryfy kolei państwowych, pomijając już znacniejszy dochód finansowy, tę wyższość, że wywołuje mniejsze zmiany w stosunkach produkcyi i zbytu, aniżeli to się dzieje skutkiem jednostronnego podwyższenia taryfy na kolejach państwowych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

Przy równych taryfach na kolejach prywatnych wolnym jest od tego podatku ruch na małych przestrzeniach. Dla kolei drugorzędnych proponuje przedłożenie rządowe zniżkę taryfy, a podatek transportowy kalkuluje w ten sposób: Dochód brutto — ze względu na stopniowe wprowadzenie w życie ustawy w roku 1895 — 10 mil., na r. 1899 14 mil., na r. 1900 — 17 milionów. Odliczyć od tego należy 1,700,000 zł. za zniżenie stempla biletowego, dalej 1 milion przeznaczony dla polepszenia stosunków zbytu dla rolnictwa i przemysłu, wreszcie deficyt w budżecie kolei państwowych na sumę 1,700,000 złotych.

dla uczniów szkół publicznych w kraju; z zapisu ks. Jana Kucharskiego dla uczniów szkoły rolniczej w Dublinach; z fund. Hipolita Czajkowskiego dla młodzieży imienia Czajkowskich lub Horodyskich; z fund. szlachty byłego obw. Rzeszowskiego dla młodzieńca pochodzącego ze szlachty b. obw. Rzeszowskiego; z fund. im. Jakóba Nawratila dla ucznia szkół średnich, syna pezmistrza; z fund. Sabiny z Pawlikowskich Korzełiskiej dla dwóch uczennic, pochodz. szlach., uczęszczających do publicznych zakł. nauk. w kraju; z fund. im. Majera Kallira dla urodzonego w Galicji ucznia bez różn. nar., wyzn. i stanu; z fund. Joela Biera dla uczniów wyzn. mojżesz., gimnazjalistów i realistów.

Nadto namiestnictwo rozpisało konkurs na stypendya z fund. Piotra Węglawskiego dla akademików. — Termin podań o wszystkie stypendya do 15 listopada.

Ataku apoplektycznego dostał wczoraj około godz. 7 wieczorem w restauracyi przy ul. Kopernika pod l. 29, znany i powszechnie szanowany kupiec tutejszy, p. Stanisław w Wojciechowski. Szybka pomoc lekarska zdołała go utrzymać przy życiu, stan chorego jest jednak groźny. Pogotowie towarzystwa ratunkowego odwoziło go wozem swoim do domu, gdzie przy rodzinie został pod opieką kilku lekarzy.

Dwa ognie komitowe wybuchły znowu wczoraj we Lwowie: o godz. 12 w pol. w ul. Bernardyńskiej pod l. 3, a następnie o godz. 4 popoł. w ul. Wronowskich pod l. 3.

Stado psów napadło wczoraj na błądnie Żółkiewskich porwaczącą z roboty sześćdziesięcioletnią robotnicę Maryannę Kowalczyk, podarło na niej ubranie i pokaleczyło jej rękę, nogi i twarz. Pogotowie ratunkowe udzieliło jej pierwszej pomocy przez wywalenie ran. Wedle opowiadań biednej kobiety, psy te prowadził „jakis pan na spacer”. Policya, do której udała się kobieta z zażaleniem, powinna raz zdobyć się na usunięcie utrzymywanych w mieście psich stad.

Co to być mogło? Wczoraj wieczorem o godz. 8 3/4, rozległ się na placu Maryackim straszny huk, który słyszano nawet daleko na okolicznych ulicach. Odgłos ten pochodził z miejsca, gdzie

